

עלון קיבוץ כפר מסריק כג' חשון תשפ"ב

29.10.2021 מ' 4

הד הנעשה

שנה שמונים ושמונה * מס' 2590

ציורים של אמנים מקומיים הוצעו למכירה
במסגרת יום ART במרכז המבקרים

בשער העיתון תמונות ממראה הציורים הרבים שהוצגו לקהל בהם ציורים של קובה לייבל, בלומה אודס, לוקס רצון, יוסף ינאי ואחרים. כמה ציורים נמכרו ויתכן ונחזור על מבצע כזה בעתיד. קרון הקפה צ'כו- ליטא היה אחד המוקדים הפעילים וגם המכניסים באותה שבת. היה גדול!

אנחנו עדיין תחת השפעתה של הקורונה. מצד אחד המצב בהחלט מעודד - גם בארץ כולה ובעיקר אצלנו. מצד שני החורף מתקרב והוא עלול לשבש את מהלך השיפור של המחלה. אנחנו שומעים גם על ווריאנטים חדשים המופיעים חדשות לבקרים ואסור בשום אופן להיכנס לשאננות. אני סמוך ובטוח שצוות הקורונה והנהלת הקהילה ימשיכו לעמוד על המשמר ולא יהססו לנקוט בצעדי מנע אם יידרשו. אגב: תופעת המסכות שמפוזרות בכל מקום ומכערות את הסביבה ממשיכה ואין איש העומד בפרץ.

עוד בנושא מדריכי התיירות בחצר. יצאנו בשבוע האחרון - 6 נציגים, לסיור היכרות עם אתר התיירות של קיבוץ יגור. חלקנו כבר היינו שם וכבר שמענו את הסיפורים אבל הביקור היה בכל זאת מרתק. קיבלו את פנינו חברי יגור המדריכים אצלם במה שהם קוראים "מסלול יגור". למדנו לא מעט וננסה ליישם חלק מהדברים גם אצלנו.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם. אברהם

שלום לכולכם. החורף מגיע! ואיך אני יודע - פשוט, ביום ראשון 31.10.2021 מתחלף שעות הקיץ הנהוג היום ועובר שעה אחת אחורנית לשעות החורף. כמו בשנים רבות בעבר, הגשם ומזג האוויר החורפי מתעכב קצת אבל אל דאגה גם הוא יגיע. אומרים שהשנה אנחנו עלולים לפגוש תופעות קיצוניות של גשמים והצפות אבל בזה כבר אין לעורך העיתון השפעה... אגב: לא פעם עולה שאלה למה כל זה נחוץ, למה שלא נישאר עם שעות קיץ כל השנה? לטעמי השאלה במקומה אבל גם בשאלה הזאת לא אוכל להשפיע ולהכריע.

לפני ימים אחדים שוב יצאו רבים לבית העלמין לזכור ולהזכיר את תמיר מסד - 19 שנה אחרי נפילתו. האזכרה, מיותר לומר, היתה מרגשת ומכובדת והדברים האוהבים שנאמרו ליד הקבר הפורח - יצאו מהלב ונכנסו ללבבות השומעים. גם רון כהן שהיה באזכרה משתף אותנו בטור הפרטי שלו בתחושותיו.

תמונות השער שלנו מוקדשת לשבת המיוחדת שהיתה כאן בקיבוץ לפני שבועיים. באותו בוקר התקיים מבצע מיוחד בארבעה קיבוצים של המוא"ז מטה אשר. באותם קיבוצים, שאנחנו היינו אחד מהם, נפתחו כל המוזיאונים והגלריות והאטרקציות והציבור הרחב בארץ כולה הוזמן אחר כבוד להתארח חינם אין כסף. אני יכול לדווח לכם שבכפר מסריק היו באותה שבת יותר מ-500 איש מכל הגילים והמינים וגם בשאר הקיבוצים היתה נוכחות מרשימה. צוות התיירות עשה מאמץ אירגוני כדי לארח ולהדריך את מאות האורחים והתגובות שקיבלנו היו ברובן נלהבות.

אחד הנושאים המיוחדים של היום הזה, אשר

קיבל את הכותרת-ART היה האומנות המקומית. בכל מקום עשו האמנים מאמץ להציג את עבודותיהם לקהל הרחב שלא תמיד מכיר ויודע, וגם למכור מהעבודות ולהביא לעצמם הכנסה קטנה.

הקומביין בעת הקציר

רשימה שניה: בזכות הערנות והעין החדה של עמי זינגר התקבלה במערכת הידיעה ההבאה:

עמי כותב – "כזכור, הגד"ש גידלו השנה קידף (אם אינני טועה בשם), גידול למטרות תעשייתיות. זהו גידול חדש אצלנו (נכתב על כך גם בעלון), שקצרו אותו בסוף הקיץ.

כבר מאז קצרו את השטח, גיליתי שהם השאירו חלק קטן מהשדה ולא קצרו אותו. שאלתי את אייל שדה ואת מירון שיפר וקבלתי הסבר שהשורות שנשארו ולא נקצרו מיועדות לפרוח ולעשות זרעים כדי שיפיקו אותם לעונה הבאה.

עמי כותב לי "בימים האחרונים עברתי שם וראיתי שהשורות האלו פורחות עד מאוד והמראה די יפה. אז צילמתי את זה שולח לך".

עדכונים אוקטובר 2021

צוות הגד"ש עסוק בימים אלו במגוון עבודות שמחברות עונת סיום עם הכנת השטחים לחורף ולזריעה של מחזור גידול חדש. מצורפות שתי רשימות קצרות (עם תמונות) שמבטאות בדיוק את שני המהלכים הללו.

ראשונה: רשימת המשך כמעקב לידיעות שהופיעו לאחרונה על חלקת הניסיון לגידול סומסום – בשבוע האחרון הופיע צוות מטעם הגוף המסחרי שעשה אצלנו את הגידול הניסיוני וקצר את השדה הקטן. ניצלנו את ההזדמנות וצילמנו את פעולת הקציר וגם קיבלנו הסבר.

זהו הקומביין המיוחד לקציר הסומסום. הוא קוצר שתי שורות ופולט מאחוריו את שאריות הגבעולים והעלים. יש עליו מפוח קטן ובעזרתו הוא מנפה את הזרעים שמצטברים בשק קטן ולבן. שורה של שקים שהונחו בסוף השטח היוו את תוצאת הניסיון ועכשיו ילכו המומחים ואנשי המחקר למדוד ולסכם את תוצאות הניסיון ואת הלקחים ממנו בעתיד.

בהחלט יתכן שאם התוצאות יצדיקו זאת, צוות הגד"ש שלנו יאמץ את הגידול הזה ויצרף אותו למחזור הגידולים בשדותינו.

רווחים (בין אם חולקו לחבר ובין אם לאו) והחבר יחויב לשלם סכום זה.

(מופיע בהסדר יזמויות ועסקים קטנים)
(2/2021)

דברים שעלו בדיון בהנהלה החברתית:

- ההון שצובר החבר - בעל החברה - נחשב כהכנסה מעבודה ועל כן יש לצרפו לסך הכנסות החבר לצורך חישוב מס איזון.
- מבחינת החוק, בעלים של חברה בע"מ יכול להחליט כמה מתוך ההכנסות להפריש לשכר וכמה להשאיר כרווח בחברה וכמה לחלק מתוך הרווח כדיבידנד (דיבידנד ממוסה במס איזון).
- המדינה גובה מס הכנסה על הרווח רק במועד בו הבעלים משתמש ברווח (מקבל דיבידנד).
- בשל ההבנה כי מדובר ברווח שנצבר כחלק מעבודתו של החבר, ובשל כך יש לחייבו במס איזון, נעשים הסדרים שונים בקיבוצים. בחלק מהקיבוצים גובים מראש את מקסימום מס האיזון, ללא קשר לגובה הרווח, בחלק אחר גובים רק לאחר המשיכה, ובחלק גובים כמקדמות.

החלטה: בתום כל שנה, בעת קבלת דו"ח רו"ח של החברה בע"מ, ימוסה החבר במס איזון גם על חלקו ברווח, ככל שיש רווח ועד לחיוב בגובה מס האיזון המקסימאלי באותה עת, גם אם הרווח לא חולק עדיין. חיוב מס האיזון בגין הרווח יבוצע במספר תשלומים בתיאום עם הנהלת עסקים עצמאיים.

[2] תוכניות עבודה קהילה

אגפי הקהילה והענפי השירות החלו בעבודה והכנה של תכניות העבודה 2022

ב- 12/11/21 יוצגו תכניות העבודה להנהלה החברתית.

הגר דוכס

ישיבת ההנהלה החברתית מיום 24.10.2021

נוכחים: עמי זינגר, רחלי שדה, לימור בוכריס, נטע רחמן, הראל כהן, הגר דוכס, נופר מעין, אבי בלן, עפר מסד, ליאת בירק, ירון רייז

[1] יזמים ועסקים עצמאיים – חברה בע"מ

*מצטרפות: עפר אילת – רכזת העסקים העצמאיים, אתי בנבנישתי – הנה"ח.

הסדר עסקים עצמאיים שאושר בפברואר 2021 מתייחס גם להיבטי המיסוי (מס איזון) של חבר שהוא בעלים או שותף בחברה בע"מ. בהסדר נקבע שלגבי הרווח של החברה תתקבל החלטה בהנהלה הקהילה.

הסעיף הרלוונטי בהסדר עסקים עצמאיים קובע:

1.1. בעסק עצמאי המתנהל כחברה בע"מ:

1.1.1. החבר (בעל העסק העצמאי) יועסק כשכיר בחברה, כנגד תלוש שכר. משכורתו לא תיפול משכר המינימום במשק ותועבר לקיבוץ על פי ההסדרים הנוהגים לגבי "עובדי חוץ" בקיבוץ.

1.1.2. בתום כל שנה קלנדארית יחולו ההוראות הבאות:

1.1.2.1. החבר ימסור לקיבוץ את הדו"חות הכספיים של החברה. הדו"חות יוגשו לקיבוץ לא יאוחר מחודש אפריל בשנה העוקבת.

1.1.2.2. החבר יעביר לקיבוץ כל דיווידנד שיחולק לו ע"י החברה. הסכום שיועבר כאמור יחשב כחלק מהכנסת המשפחה ויחולו עליו הוראות המודל.

1.1.2.3. הנהלת הקיבוץ, בתיאום עם הנהלת ה-ע"ע, תהיה רשאית לקבוע שיעור "מס איזון משלים" מינימאלי שישולם על ידי החבר בגין

שישי בבוקר – על הסדרי הבנייה, ההסכמים מול הקיבוץ, דגמי הבתים.

בקבוצה ה-4 יהיו 14 מגרשים. כרגע יש התעניינות יפה מאד של בני ובנות קיבוץ וכן משפחות מבחוץ / תושבים שכבר עברו ועדת קבלה. עד סוף נובמבר תיסגר סופית הקבוצה.

5] חנוכת בית קומונת נעמן -

ביום רביעי האחרון התקיימה חנוכת בית קומונת נעמן, קבוצת שנת השירות שגרה בקיבוץ. פרויקט גדול בו הסבנו את חצי מבנה דוארט (לשעבר) לטובת מגורי הקבוצה.

לפרויקט התגייסו יחד אתנו : מילואות, דוקרט, עין המפרץ, והמתנ"ס שנתנו תרומה כספית לשיפוץ והצטיידות. קומונת הש"שנים – נעמן פעילים בבוקר בבתי הספר בנעמן (גוונים, גלים וחורשה) ואחה"צ בחינוך החברתי בכפר מסריק ועין המפרץ. לכל בן ובת מהש"שנים יש משפחה מאמצת ומלווה את הקבוצה יערה גינת.

נודה שוב לכל העוסקים בשיפוץ ונראות המבנה: יקי – בינוי, גלעד – תשתיות, רעיה וצוות הנוי. נציין כי חלקו השני של המבנה יעבור צביעה ותיקונים וישמש לחינוך לטובת משרדים וחדרי פעילות נוספים.

6. הפסקות חשמל

עברנו את שדרוג מערכת החשמל מתח גבוה בכניסה לקיבוץ בשתי הפסקות חשמל יזומות וארוכות. הוחלפו קווי הכניסה ומפסק החשמל הראשי. הופרד קו המדגה והמערכת מסונכרנת. הגנרטורים נבדקו וסיפקו את הנדרש לאתרים החיוניים.

בהפסקות החשמל הנוספות ששיבשו את היום שאחרי - המערכת סונכרנה, אותרה התקלה בקו החשמל באזור האיגום שיצר את הקצר והקפיץ 3 פעמיים את הפקק הראשי. כולנו תקווה ששדרוג זה ישפר את יציבות אספקת החשמל בחורף הקרוב ויאפשר המשך פיתוח הקיבוץ ושטחי התעשייה מדרום ומימוש פוטנציאל יצור החשמל במערכות הסולאריות והזרמתן לרשת הארצית.

תודה לכל העוסקים במלאכה צוות חכ"ם והחשמלאים ולחברי הקיבוץ על הסבלנות.

המזכירים

אוקטובר 2021

1] מטה מול מטה מוא"ז מטה אשר –

מפגש של הנהלת המועצה עם הנהלת הקיבוץ נערכה ב- 21/10/21.

במפגש הרחבנו על הנעשה בקיבוץ, קהילה ועסקים. האתגרים העומדים בפנינו בשנים הקרובות. העלנו בפני המועצה את הדברים הדורשים שיפור וביקשנו את תמיכתם בטיפול בבעיות התעבורה, איכות הסביבה וצרכי הקיבוץ בפיתוח האזורי. היה מפגש מוצלח מאד, ברוח נעימה ומפרגנת.

2] ממ"דים –

במסגרת מפגש מטה עם מטה, עלה נושא המיקלוט וממ"דים לחברים הותיקים. ראש המועצה משה דוידוביץ, ציין כי הוא רואה חשיבות רבה לבניית ממ"ד בבתי הותיקים והמועצה תתמוך ב-50% מעלות התכנון וההיתר ואף תסייע במסלול ירוק ומהיר לכל אישורי הבנייה מול הועדה המקומית לתכנון ובנייה. הדבר יעשה בצורה מרוכזת דרך אגף שיכון. משפחות המעוניינות לבנות ממ"ד נא לפנות לדניאלה לפרטים.

3] אנפות –

נובמבר כבר בפתח והאנפות מתחילות לחפש מקומות קינון בתקופה הקרובה. נא להעביר לערן מידע על הגעת אנפות לעצי הקיבוץ. ההגעה של העופות לרוב סביב השקיעה. אנא היו ערניים.

4] צמיחה דמוגרפית –

בחמישי-שישי זה (28-29/10) נערך כנס מתעניינים ראשון לקבוצה הרביעית.

הכנס הפעם נערך לאורך יומיים. בחמישי בערב – התמקדות בקיבוץ, חברות וחיי קהילה וביום

עברת שבע שנים מלאות בחוויות מרגשות ומספקות, עצובות ומכאיבות שקשה לכמת אותן על דף נייר. עכשיו את מסיימת תקופה משמעותית בחיך, תקופה משמעותית לבית עזר ולקהילת כפר מסריק. דעי שאת משאירה חותם בלבבות רבים- בצוות, במשפחות ובדיירים.

עכשיו זה הזמן שלך, מודים לך על שבע שנים מלאות ומעריכים מאוד .

אגף בריאות ורווחה וקהילת כפר מסריק

נופר מעין

נילי יקרה,

הגיל השלישי צופן בחובו חכמה, שלווה ולצידם גם חשש מהבאות.

התקופה האחרונה בעולם, תקופת הקורונה, העצימה והמחישה לכולנו עד כמה גיל זה שברירי וראוי לתשומת לב ועד כמה החששות וחוסר הוודאות צפים ומטרידים.

אנו, בבועה הנהדרת שלנו, הרגשנו כי יקרנו מוגנים, אהובים, מטופחים ומוקפים במחשבה יומיומית על טובתם ורווחתם הן הנפשית והן הפיזית.

אין לי ספק כי בזכות הניהול שלך, השקט שלך, הרוגע והמקצועיות הצלחת לנווט את ספינת בית העזר בסערה העולמית הזו. והבאת את כולנו לחוף מבטחים שקט מסערות, שקט ממגפות, שקט מרעשי רקע. בדיוק כמו שכולנו היינו צריכים.

פו הדוב אמר פעם: "כמה בר מזל אני שיש לי מישהו, שהופך את אמירת השלום לקשה כל כך".

אומרים תודה לנילי אביזמר

בספטמבר סיימה נילי את עבודתה בבית עזר לאחר 7 שנים של עשייה מבורכת, משמעותית ומלאת הערכה. נפגשנו - דיירים, משפחות וצוות - למפגש פרידה אינטימי ומרגש בליווי שירה של יוסי פרלמן ונווה. בהזדמנות זו אני רוצה לאחל לננסי עמר הצלחה בכניסה לתפקיד החדש הכל-כך חשוב לקהילתנו.

נילי יקרה,

דרכינו נפגשו לפני כחמש שנים. את אחרי שנתיים מלאות בהן צברת ידע וניסיון רב בתפקיד ניהול בית עזר ואני בתחילת הדרך בניהול אגף הבריאות והרווחה. נתת לי להיכנס לממלכה שלך בשקט, ברגישות ובאותנטיות מלאת התבונה שלך.

תודה על האור שהכנסת לבית עזר, על היכולת להסתכל על כל אדם כעולם ומלואו, תודה על היכולת להתבונן מנקודות מבט שונות, על היכולת לנהל סיטואציות מורכבות ולסחוף אחרך צוות מקצועי, אנושי ומוערך. הבאת את כל כולך לתוך הבית ותמיד עם רצון ללמוד ולהתפתח.

"מטרת העיקרית היא לנסות להציל חיים באמצעות הגברת המודעות לזוגיות אלימה והבנת התופעה, להאיר ולהדהד את הטעויות שלנו בדגש על רגע הפרידה וכמו כן לפתח אחריות חברתית ולהדגיש את החשיבות בשיתוף מצוקה אישית. הבושה יכולה להרוג, לפיכך במקרה בו מצלצל לנו אפילו פעמון אחד - חובתנו לשתף אנשי מקצוע, חברים ומשפחה קרובה"

מזמינים אתכם למפגש חשוב ומרתק-
אגפי החינוך, התרבות והרווחה

נילי, היחס האישי שלך, השקט והדרישות הבלתי מתפשרות הביאו את הבית המדהים הזה למקום שאין שני לו. ולכן, הפרידה היא קשה כל כך, אך אנו ברי מזל שזכינו לשבע שנים כל כך טובות ואוהבות.

מאחלים לך המון הצלחה בהמשך, בטוחים שתצליחי בכל תעשי.

בשם המשפחות האוהבות

דברת קפלושניק

בחודש נובמבר מצוין יום המאבק
באלימות נגד נשים (25/11/2021)

יעל רוגל מייזלס, בת שער הגולן, אחות בכורה לעינב ז"ל וזוהר. "בשנת 1991 בן זוגה של עינב רצח אותה והיא נקטפה מחיינו אך לא מרוחנו וזיכרונו. נותרנו שתי אחיות והורים עם כאב קשה מנשוא. במחשבה שהמרחק מהבית ירכך את הכאב - עזבתי את הקיבוץ. הכאב לא שכך ואף העמיק. אחרי יותר מעשר שנים חזרתי לקיבוץ, להורים ולאחות. בחרתי להיות קרובה למשפחתי, להתמודד עם הכאב ולא לנסות לברוח ממנו. בניתי בשער הגולן את ביתי יחד עם בן זוגי תמיר וכאן נולדו לי בנותי מיה ועלמה. הכאב נשאר חד כפצע פתוח ומדמם. החלטתי לעשות מעשה - לצאת מאזור הנוחות שלי ולחשוף את הסיפור האישי שלנו. בחרתי להיות בחזית כדי לנסות למנוע את הסיפור הטראגי הבא ובתוך כך לחזק את עצמי ומשפחתי."

למי מצלצלים
הפעמונים!?

מפגש עם יעל רוגל מייזלס
אחותה של עינב רוגל ז"ל
שנרצחה בידי בן זוגה

אני רוצה להסביר
כדי לאזכר לחלילה בלבד את השם...
אתה אכזבים לי כל השם למה לא יקרה למה
וכל השם זה קורה... (עינב רוגל)

יום חמישי 4.11.21
בשעה 20:00
במעדון לחבר
מתאים מכתה י"א ומעלה

חינוך, תרבות, רווחה

וכאן – תמונה קבוצתית מסיור חשוב ומעניין ביותר לאורך יומיים בירושלים החדשה והעתיקה.

ד"ש מגרעין "צבר" מספר 3.

כמו שבטח שמתם לב, יש בזמן האחרון תנועה ערנית וצעירה במרחב. איזה 25 חברה שרצים, קופצים, לומדים ומבקרים במשפחות מארחות רבות בקיבוץ. במהלך החודשיים האחרונים אנו נמצאים במרתון הכנות לקראת הגיוס לצה"ל של בנות ובני הגרעין שיתחיל כבר במהלך נובמבר והלאה.

במשך התקופה הזאת ניסנו להפגיש את החבר'ה עם החברה הישראלית ונופיה. אז הנה קצת תמונות מהחוויות שעברנו.

ברמת הגולן ללימוד הקרבות ביום כיפור

בתמונה הבאה: יום בוץ חווייתי כהכנה לחורף הישראלי בצבא היבשה.

וגם סתם מבליים בארוחות שחיתות בקיבוץ ובכל הזדמנות אפשרית

היהורון

יש אומרים שפרפרים הם גלגולם של נשמות

אני אדם רציונאלי, לא מאמין שזה נכון. הרי זה לא הגיוני

אך לא יכול שלא להרהר בכך מדי פעם,

בעיקר בהלוויות בהם לעיתים אני רואה פרפרים יפים המעופפים הלך ושוב בין האבלים וסביבם.

אני משכנע את עצמי שזה מקרי, והרי לא יתכן... לא הגיוני.

לפני כמה שבועות, ראיתי פרפר יפהפה בבית הקברות, ב- תל שבלב השדות

ולא יכולתי להפסיק לחשוב על יקרים לי בבית העלמין שלנו.

כדרכי – הוצאתי מצלמה, כיוונתי, ולחצתי על הכפתור שמנציח את הרגע.

אתמול, באזכרה לתמיר, שהוא אחד מהמאד יקרים לי שם, לא הפסקתי לחשוב על הפרפר, על תמיר

ועל מה שביניהם ומה שבינינו.

למעלה: תמונה מהסיוור הלימודי בירושלים

וכאן – על חוף עכו באימון כושר

זה הזמן להודות לצוות שנותן את כולו כדי שכל זה יקרה -

לנרי מזרחי בתחום התוכן והפעילות.

למש"קים מצה"ל אלון ואסף - על ההכנה

לצבא ולימוד השפה העברית

ולאיטה שכבר מזמן הפכה לאגדה בתנועת

הצופים ובגרעין בפרט.

בקרב נוסף ונדווח ונצרך גם תמונות מטיוול

הסיום שיערך בדרום.

אלי אמנו – מרכז הגרעין

לכבוד הראוי ולחיבה, אך יהיה עלינו גם לזכור שהזכרון לפעמים מתעתע, גם אצל צעירים יותר.

עמי זינגר

וכמה הערות/תוספות שלי (אברהם)

ראשית תודה לעמי, שקורא בקפידה כל רשימה בעיתון וכמעט בכל עיתון מעיר לתשומת ליבי הערות ובעיקר מתקן שגיאות כתיב וסגנון.

ההערות שלו הפעם הן במסגרת שהייתי מכנה: "לא מקלקלים סיפור טוב עם עובדות". כמעט בטוח שעמי צודק אבל...

במחשבה נוספת ניסיתי לנחש מאיפה צו הזיכרונות של יוסף שכנראה לא שייכים לכפר מסריק.

ובכן, הוא סיפר לי שלפני כפר מסריק היה בקיבוץ דליה ואפילו השתתף בחומה ומגדל שלהם. זה יכול להסביר את עניין הקבוצה מטרנסילבניה משום שבדליה היתה קבוצה כזו. אחרי כל כך הרבה שנים סביר שזיכרון של איש זקן עלול להחליף בין שני קיבוצים דומים. ואולי גם המקלחת המשותפת - בנים ובנות - הוא זיכרון מימי דליה הראשונים.

כדאי להדגיש שמשמר זבולון ואחריו גם כפר מסריק, היו "תחנת רכבת" לעשרות, אם לא מאות, של בחורים ובחורות, עולים חדשים שהצטרפו לקיבוץ ועזבו - מי אחרי ימים ספורים, שבועות, חודשים וגם שנים מעטות. יוסף נווה היה אחד מהם והעובדה שהוא עדיין אתנו ועוד כוחו במותניו - הופך אותו למיוחד ומעניין לכל מי שהעבר של הקיבוץ שלנו חשוב לו ומעניין אותו.

אברהם

עוד זוכר?

בגליון הקודם סיפר אברהם על פגישה מרגשת עם איש בן יותר מ-102, **יוסף נווה** שמו, חיוני וצלול, שלדבריו הגיע לקיבוצנו בשנת 1939 ושהה כאן כ-3 שנים. כמה מקביעותיו של האיש עוררו תמיהות (גם אצל אברהם). למשל: שבבואו לקיבוץ הצטרף לקבוצת חברים שכמוהו, הגיעו מטרנסילבניה (מחוז דובר הונגרית ברומניה). מאחר שבתולדות קיבוצנו לא מוזכרת קבוצה כזאת, תהה אברהם שמא הכוונה לבנקה (שהיה דובר הונגרית ורומנית), ושאוּלִי בנקה אכן היה חלק מקבוצה...

ניצלתי הזדמנות שנקרתה לי ושאלתי על כך את חברנו זאב יעקב, אף הוא איש חיוני וצלול ולא צעיר. לדברי זאב, לא היתה כאן מעולם קבוצה טרנסילבנית; ובנקה הגיע לקיבוץ כבן הזוג של מלכה, לבד, לא בקבוצה.

סוגיה אחרת שנשמעה לי מוזרה (בלשון המעטה) היא כביכול "אחד הזכרונות החשובים" של יוסף: המקלחת המשותפת! זאב יעקב אישר את השערת: לא היה ולא נברא! המקלחת המשותפת היתה נהוגה בזמנו בחינוך הקיבוצי, אך לא אצל המבוגרים (לכל הפחות, לא בקיבוצנו). יוסף, בן 20 בעת עלייתו ארצה, לא יכול היה להתנסות כאן בחוויה כזאת, על אף הורמוניו התוססים.

אברהם סיפר עוד שהאיש אולי יבוא לכאן למפגש עם החברים. אין לי ספק שהוא יזכה

השומר הצעיר חי וקיים

ילדי המרח"ב הבוגר נסעו לטיול שבת במסגרת טיולי השומר הצעיר לאזור חורפיש. ליוו אותם המד"צים (מדריכים צעירים) שלנו

הילי כהן, ענבר אילת, אורי קפלושניק, תמונע אילת ונעם רונא שהדריכו וגם שמרו – כל הילדים שלנו חזרו עייפים ומאד מרוצים.

תמונה קבוצתית של ילדי המרח"ב עם המדצי"ם שלהם בהפסקת מנוחה בטיול

שני אלופים

מיכל גירש שלחה לנו את התמונות המצורפת ביחד עם מילות הסבר:

זו הייתה תחרות של איגוד הקאראטה הישראלי בין מועדונים שונים. הילדים מתחרים לפי קבוצות גיל. **עילי דודוצקין** זכה במקום הראשון בין הבנים בני 7. יש לציין שזו הייתה התחרות הראשונה שלו.

עידן דודוצקין זכה במקום ראשון בין בני 10, עם ציון גבוה מאוד מהשופטים. יצוין שעידן הוא חבר נבחרת ישראל והתחרה בתחרות גם מול עמית שלו לנבחרת, שאותו ניצח בפער גדול. הידד וכבוד לאלופים הצעירים והמבטיחים.

מזל טוב גדול לסוטה ומיכאל ולשטיין

לנישואי הבת **קטי עם מישל**

שיהיה בשעה טובה ושיהיו בשורות משמחות ברכות חמות לכל המשפחה

ברכות למזל טוב

לוורה עופר

לנישואי נכדתה – רז

בתם של **איה וששון פלוקסמן**

שיש בניהול ותפעול הגלריה, איך מתקבלות
ההחלטות וכו'. ובעיקר שמענו ממנה על
יצירה ועל תשוקה ועל חברות ואמנות והכל
בסמטאות של עיר עתיקה.

כבר בתחילת הדרך של הגלריה הן החליטו
שבכל חודש תהיה גם תצוגה של אומן או
אומנית שיתארחו למשך חודש ויציגו בגלריה.
ובמהלך חודש אוקטובר הציגה בגלריה לא
אחרת מאשר **יעל נתנאל** את הפסלים שלה.
הביקור שלנו, בעלי העסקים מהקיבוץ, היה
גם הזדמנות להכיר את המקום המיוחד
ולשמוע על השותפות והיצירה, והיה
הזדמנות נהדרת לפרגן לאחת משלנו!

אז התרשמנו מהגלריה, משלל היצירות
והמוצגים, ובעיקר מהפסלים של יעל
שמוצגים על שולחן ענק במרכז הגלריה.
ושמענו גם מיעל על החוויה להציג בגלריה,
ועל יצירת הפסלים. היה מרגש ומעורר
השראה.

מהגלריה המשכנו למלון "עכותיקה" ושם על
כוס יין וגבינות קיימנו שיחה משותפת בנושא
של שיווק ופרסום ושיתופי פעולה בינינו,
העוסקים העצמאיים. עלו רעיונות וחילקנו
תפקידים – הכל על מנת להצליח ולקדם את
העסקים שלנו.

ומבלי שתכננתי, יצא שיומיים אחר-כך הצגתי
את נושא העסקים העצמאיים בקיבוץ בפני
מועדון "הגיל השלישי". היה מפגש מאד
מעניין ופורה והצלחתי (אני מקווה) להעביר
את המסר שעסקים עצמאיים של חברי קיבוץ
הם מנוע לצמיחה כלכלית וחברתית של
הקהילה כולה. בקרוב אקיים מפגש פתוח
ואציג את הנושא כולל התייחסות והסבר על
איך מקימים עסק עצמאי בקיבוץ.

עפר אילת

עסקים עצמאיים - סיור בעכו העתיקה

השבוע יצאנו לסיור משותף של בעלי
העסקים העצמאיים בכפר מסריק. יצאו כ-15
בעלי עסקים עצמאיים. התחלנו את הסיור
בגלריית ART192 – הגלריה היא מיזם של
עשר נשים, אמניות מהגליל והגולן, העוסקות
במגוון תחומי אמנות קרמיקה, זכוכית, נייר
וחומרים ממוחזרים. הגלריה ממוקמת במבנה
מרהיב לשימור שנבנה בתקופה העות'מאנית.

כשהגענו לגלריה קיבלנו הסבר מעדנה, אחת
האמניות שהקימו את המקום. היא סיפרה על
דרך ההקמה, השותפות בין 10 אמניות,
מציאת המבנה והשיפוץ שלו בעבודה עצמית
לחלוטין. היא שיתפה אותנו בדרך ההתנהלות
של השותפות – איך מתחלקים במשימות

יזמות כמנוע צמיחה לכלכלה מקומית

"אני רוצה שיהיה שיתוף פעולה בין כלל החברים לבין יזמי הקיבוץ. לדוגמה – אם יש למישהו אירוע משפחתי כלשהו, מתבקש שייבחר לקנות את הכיבוד מיזמים שעוסקים בכך בקיבוץ. אם רוצים לקנות מתנות, שיקנו אותן מעסקים עצמאיים שלנו. רצוי וחשוב שחברים יעדיפו שירותים שניתנים פה בקיבוץ ע"י חברי הקיבוץ או גם תושבים שיש להם עסק כמו – ביטוח, הפקת אירוע, אילוף כלבים, ייעוץ בעיצוב הבית ועוד ועוד."

היתה הרצאה מעניינת מאד ומועילה והיא לוותה במצגת מושקעת ונאה ביותר. כמו תמיד נשאלו שאלות הבהרה ועפר הרחיבה וגם הביאה דוגמאות חיות מניסיונה הרב מאז התחילה לרכז את תחום העסקים העצמאיים בקיבוץ.

אני (גליה) מברכת על היוזמה של חברות/ים להקים עסק עצמאי ולהגשים את חלומם. הרבה פעמים שאלתי את עצמי האם יש עתיד לחיי קיבוץ, קהילה סגורה כשלנו. אני מבינה שזהו העתיד. קיבוץ מופרט שכל אחד בוחר את פרנסתו ומשלם לקהילה מיסים ושכירויות.

עברנו דרך קיבוצית ארוכה. אני שמחה שהיום הקיבוץ נפתח עוד יותר לקראת החברים החיים בתוכו ומאפשר יותר מגוון ויותר אפשרויות תעסוקה. העסקים העצמאיים הם חלק חשוב מזה.

ותודה לעפר על הרצאתה.

גליה שטיין

למפגש הקבוע של הגיל השלישי, המתקיים מדי שבוע, הוזמנה הפעם עפר אילת רייז, מנהלת תחום היזמויות והעסקים העצמאיים בקיבוץ. בהרצאה מרתקת שכותרתה מופיעה למעלה -הציגה עפר התנהלות כלכלית חדשה, שהולכת ותופסת אצלנו תאוצה. "כפר-מסריק נחשב בתנועה הקיבוצית כמודל לחיקוי וכישוב עם מספר עסקים עצמאיים גדול ביותר. יש אצלנו קרוב ל-50 עסקים עצמאיים קטנים וגדולים", פתחה עפר את הרצאתה.

"אנחנו רגילים", המשיכה עפר "למודל של עובדי חוץ. חבר קם בבוקר ונוסע למקום עבודתו. קיבוצים שבהם הרבה עובדי חוץ "מתרוקנים" בשעות היום. העסקים הקטנים לעומת זאת, משאירים את החברים בבית. הקהילה ממשיכה להיות חיה ונושמת. היזמויות מרחיבות את מגוון הפרנסה והתעסוקה בקיבוץ. לעיתים היא מתרחבת ומוסיפה אליה עוד חבר או שניים וגם הם מרוויחים ממנה.

חבר פותח עסק עצמאי כי יש לו חלום והוא רוצה להגשים אותו. קשה מאוד להיות עצמאי. כל החשבונות והתשלומים הם עליך בלבד. אנחנו שומעים בתקשורת, בעיקר מאז פרוץ הקורונה, על סגירה של הרבה מאוד עסקים קטנים בארץ. לשמחתי אצלנו זה עוד לא קרה.

יש לנו מספר סוגים של עסקים כאלו. חבר יכול לעבוד בענף או מפעל כלשהו, ואחרי יום עבודתו לעבור ליזמות הפרטית שלו. בכך הוא מגדיל את הכנסותיו. ויש אחרים שכל פרסתם בנויה רק מהיזמות הפרטית שלו. יש הרבה חוקי מדינה בנוגע לעסקים קטנים וליזמויות, ואנחנו חייבים להקפיד עליהם. נציג של "ברית פיקוח" עוזר לנו להבין את סבך הביורוקרטיה של המדינה."

ואיך לא לפגוע בה. קראתי הרבה מאמרים
ואף התנסיתי בהכנת סבונים מחומרים
טבעיים. שכנעתי את משפחתי להתרחק
מחומרים סינטטיים שמזיקים לגוף ולסביבה,
ולהעדיף חומרים טבעיים.
כך הגעתי ל"גישת הפרמקלצ'ר".

מעט הסבר: PERMANENT -
AGRICULTURE בעברית- חקלאות בת-קיימא.
המונח האנגלי תורגם ל- "תרבות עדן"
(מהמילה – גן עדן).

באמצע שנות ה-70 פיתחו שני אקולוגים
אוסטרליים רעיונות לחקלאות על בסיס
מקיים, שאינה מדלדלת את המשאבים
הדרושים לה שהם מים ואדמה, ואינה עושה
שימוש בכימיקלים מזהמים המשנים את
האיזון האקולוגי. בהמשך הם הרחיבו את
השיטה גם לכל מגוון חיי האדם כמו – לבוש,
פיתוח שטחי מגורים, כלכלה, תכנון חברתי
ועוד.

בישראל קיימת קהילת פרמקלצ'ר בקיבוצים:
צבעון וחוקוק והיא החלה להתרחב גם
ליישובים נוספים.

"אני לומדת עכשיו בקורס שנתי המתקיים
ביער המאכל של בית לחם הגלילית, אותו
הקימו שני בני הזוג בצר - ניצן ורעייתו יולי.
הם הכירו כשניצן היה טייס קרב ויולי שירתה
באותו הבסיס.
הלימודים מתקיימים בתוך היער כחלק ממנו.
אחרי כל יום לימודים עלינו לעבור בבית על
הרבה חומר עיוני ולהגיע מוכנים למפגש
הבא.

אני מרגישה שהגעתי למקום הנכון לי. אני
מתקדמת לאט-לאט. לא ממהרת. יש לפני
שנה גדושה של למידה והתנסות. אולי
בסיומה אוכל לתרום מעט מגישה זו גם
למערכת החינוך שלנו."

השיחה עם נילי הביאה אותי ל"חפור" בגוגל
ולקרוא עוד מאמרים על גישת הפרמקלצ'ר.
הבנתי שאני לא חייבת להתנהג בדיוק לפי
גישה זו. היות והיא רחבה מאוד, אני יכולה
לקחת ממנה חלקים קטנים כמו להשתמש
ככל האפשר בחפצים יד-שניה. לוותר על
כלים מפלסטיק ולשאול את עצמי האם מה
שאני הולכת עכשיו לקנות, באמת נחוץ לי,
או שאני נגררת אחרי הפרסומות.

**תודה לנילי,
הסיפור שלה מעורר מחשבות.**

גליה שטיין

סיפור אישי

"שישה-עשר ימים הייתי בבידוד ומאומתת
לקורונה באחד מחדרי האורח, מנותקת
ממשפחתי, מהקיבוץ וממקום עבודתי",
מספרת **נילי שטיין-אביזמר**. "המון שאלות
הציפו אותי בתוך הלבד הזה. שאלות
והתלבטויות שבימים רגילים רציתי להעמיק
בהן, אך בתוך מרוץ החיים ובאינטנסיביות
של משפחה ועבודה, לא היה לי זמן להתעכב
ולחשוב עליהן. כמה מוזר שדווקא הקורונה
נתנה לי קצת שקט ומנוחה למחשבות
ולהתבוננות פנימה, כמו – מה אני רוצה
לעצמי, מה מעניין אותי, מה מתאים לי, האם
אני רוצה להמשיך במרוץ החיים האינסופי או
אולי יש גם כיוונים אחרים?"

"שבע שנים ניהלתי את הבית הסיעודי שלנו
"בית עזר". שבע שנים מופלאות ומשמעותיות
בהן נחשפתי לאנשים מבוגרים, שכל אחת
ואחד מהם הוא סיפור חיים ארוך ומרגש,
וכעת הם זקוקים לעזרה, להבנה ותמיכה.
הדיירים בבית-עזר הם הגיבורים של חיי.
ביחד עם הצוות שאיתי השתדלנו להעניק
להם את הטוב ביותר שיכולנו.
אחרי שבע שנים הרגשתי שאני חייבת לעצמי
שינוי. בלב כבד ביקשתי לסיים את ניהול
הבית הסיעודי .

זמן רב נמשכתי לנושאים הקשורים באיכות
הסביבה, אך לא נתתי להם ביטוי. בשנים בהן
הקמתי משפחה, רציתי להיות קרובה
ומעורבת בחיי הקיבוץ. ניהול הבית הסיעודי
היה אחת הדרכים לכך.
הרגשתי שעכשיו מותר לי כבר לחפש גם את
הביטוי האישי שלי. כמובן שאמשיך גם
בעתיד לקחת חלק בעשייה הקיבוצית.

התחלתי לחפש בכיוון של שיתופי פעולה עם
הסביבה הטבעית, איך היא תורמת לחיינו

חוג ירוק
כל יום חמישי בשעה 11:00
החל מ 28.10.21
 עלות של 25 ש"ח לחודש
 מוזמנים להצטרף - פרטים נוספים אצל רותי בן דוד

החוג הירוק ממשיך בפעילות.

כבר השבוע נפגש פעם ראשונה השנה והוא מתכוון להגביר פעילות ולהגדיל את מספר המשתתפים בקבועים בפורום.

אזירה נעימה וחברותית וגם לומדים משהו חדש על צמחים ואדמה.

כוס ברכה נישא
לליטל ואלעד זבולוני
 להולדת הבן אלון
 אח לעמית - נחת ושמחה
לסבים יעל ואילן
 וגאוה לכל המשפחה

ברכות מקרב לב
לטובה וטומי שחר
 להולדת הנכדה החדשה דניאל
בת לסיון ולגל
 באוסטרליה
 שמחה ונחת לכל המשפחה

ואני, אני לא בטוחה שמתאים לי להתעסק עם קומפוסטר ליד הבית – זבובים בקייץ, ג'וקים.. ועד צרות מהסוג הזה שלא לדבר על כך שבקומפוסט חייבים לטפל בקפידה ולדאוג שיווצר זבל איכותי וגם לא יסריח ולא יהווה מטרד לסביבה. והאמת, שאני לא ממש צריכה את הקומפוסטר.

אז בעצם לא נשארה לי ברירה אלא לחזור לזרוק את כל האשפה היבשה והרטובה - בפח הגדול – וממש ממש להתבאס. ולקוות שאולי יהיה פתרון אחר, במסגרת המועצה האזורית או הקיבוץ.

רחלי שמאלי.

באו לחנוך את הבית המשופץ

בשבוע האחרון התקיים אצלנו טקס צנוע אבל חשוב: ראש המועצה האזורית מטה אשר – משה דוידוביץ וסגנו אייל רייז הגיעו יחד עם מזכירי עיין המפרץ וכפר מסריק ועם הצוות שמתפעל את קבוצת המדריכים בתוכנית הש"ש – יערה גינת ומיכל מהמת"ס

הפורום המכובד הגיע כדי לחנוך את הבית המשופץ ששימש בעבר כמפעלון דוארט. הם סיירו במקום והתרשמו מאד מהסידורים

מחזור פסולת ביפן... ואצלנו??

בשנת 1992 במסגרת הטיול שאחרי הצבא, הגעתי ליפן לחודשיים, מתוכם התארחתי חודש אחד אצל בחור יפני בשם מיטשן (וזו כבר סיפור לפעם אחרת..).

גרנו בבית יפני לגמרי, ישנתי על פוטון, אכלתי בישיבה על הרצפה, הורדתי נעליים בכניסה לבית ולמדתי להפריד זבל. ההנחיות לגבי הפרדת הזבל היו מאד מדויקות: ימי ב' ו-ה' – מזון רטוב, ימי ג' ו-ה' חומרים יבשים, ימי א' – זכוכית וכו' וכו'.

חייבים להקפיד כי אם לא זורקים ביום הנכון עלולים להסתכן בקבלת קנס כספי.

לי זה היה ממש מוזר וטיפשי להתעסק כל כך הרבה עם הזבל אבל מיטשן דאג יום יום להזכיר לי איזו אשפה מורידים היום.

לפני כעשר שנים קיבלנו הזמנה למפגש במועדון – **מתחילים למחזור אשפה!** קיבלנו הסבר על התהליך, החשיבות וכיצד יש לפעול. הסבירו לנו שאנחנו פיילוט וכמה חשוב ומומלץ להקפיד על המיחזור וחילקו לנו פחים קטנים.

האמת, התרגשתי. חשבתי לעצמי כמה אנחנו בפיגור אחרי יפן בנושא הזה, אבל, היי.. עדיף מאוחר מאשר אף פעם. מאז אנחנו מפרידים בבית – האוכל והאשפה האורגאנית בפח החום הקטן והלא חינוני במיוחד, והיבשים בפח הגדול. זה נראה לי היום טבעי והגיוני ונותן תחושה שאנחנו בבית עושים משהו קטן בשביל לשמור על הסביבה.

והבוקר... מרגיש לי כאילו צעדנו עשר שנים אחורה. המועצה האזורית שלנו החליטה שזהו – מי שרוצה להמשיך להפריד פסולת שיקנה לו קומפוסטר.

מבצע השידרוג הגדול

בהמשך לדיווח ולהסברים שמופיעים בטור "זה מזכיר לי" של המזכירים, שתי תמונות מרשימות מעבודות הקבלן ביחד עם צוות החשמלאים שלנו. כולנו תקווה שהמאמץ וגם המטרד שחוינו – ישתלם בטווח הארוך.

הנאים והנוחים שהקיבוץ דאג לקבוצת המדריכים הצעירים. לקראת בואם נעשה מאמץ מיוחד לשפר מאד את ניראות הסביבה שהיתה מוזנחת ועלובה – בעיקר אחרי שעבודות השיפוץ הסתיימו. עכשיו המקום נקי, יפה ומרשים.

נזכיר שחלק גדול מהבית הזה – אחד הבתים הראשונים שנבנו בקיבוץ עבור קבוצת דרור בשנת 1946 – עדיין לא עבר שיפוץ והכנה לטובת מערכת החינוך שמבקשת לנצל את המבנה לצרכיה החשובים.

וככה נראית "הזולה" שהחבר'ה סידרו לעצמם במרפסת המזרחית של המגורים שלהם.

"לרוץ ברוח טובה"

מרוץ מסורתי של המועצה האזורית "מטה אשר"

Benny Barak

Benny Barak

בני ברק צילם עבורנו תמונות מהמרוץ המרשים שהיה ביום שישי שעבר בהשתתפות מאות רצים ורצות מכל הגילים ומכל המגזרים.

היה מרגש לראות את ההתלהבות והשמחה של ילדים ומבוגרים שעברו ליד הקיבוץ ובשדות בריצה קלילה ועממית. שימשיך ככה הרבה שנים.